

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Kvk.II.37.151/2010/4. szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a I.r. és II.r. kérelmezőnek az Országos Választási Bizottság 2010. február 1. napján meghozott 64/2010. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelme tárgyában az alulírott helyen és napon meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság az I. r. kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét hivatalból elutasítja.

A II. r. kérelmező kérelme alapján a Legfelsőbb Bíróság az Országos Választási Bizottság 65/2010. számú határozatát helybenhagyja.

E végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A magánszemély beadványozó 2010. január 29-én kifogást nyújtott be az Országos Választási Bizottsághoz és sérelmezte, hogy a köztársasági elnök az 1997. évi C. törvény (Ve.) 4.§ (1) bekezdését sértve tűzte ki az általános országgyűlési választásokat, mert a külképviseleti szavazás napja húsvéthétfő előtti napra - azaz törvényileg tiltott időpontra - esik.

Az Országos Választási Bizottság 64/2010. számú határozatában - az Alkotmánybíróság 48/1991. (IX.26.) számú határozatára utalással - rámutatott arra, hogy a köztársasági elnök határozata nem minősül a Ve. hatálya alá tartozó jogi aktusnak, ezért a kérelmet hatáskörének hiányára utalással elutasította a Ve. 78.§ (3) bekezdése alapján.

A I. és II. r. kérelmezők a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmükben a 64/2010. számú határozat megváltoztatását, a hatáskör hiánya megállapításának mellőzését, a kifogás érdemi elbírálását és annak elfogadását kérték. Sérelmezték, hogy az Országos Választási Bizottság határozatát alkotmánybírósági határozatra alapította, és azt nem indokolta, továbbá a kifogás elutasítását a Ve. 78.§ (3) bekezdésére alapította. Álláspontjuk szerint a beadványozó a Ve. 77.§ (1) bekezdése szerinti választási kifogást terjesztett elő, és a köztársasági elnök, mint választásban érintett résztvevő választásra irányadó jogszabályt, és alapelveket sértő magatartását kifogásolta, melyet érdemben kellett volna elbírálni. Az ügy érdemét érintően előadták, hogy választásokat úgy kellett volna kitűzni, hogy a külképviseleti választás napja se essen munkaszüneti napot megelőző napra, mert azt a Ve. 4.§ (1) bekezdése tiltja. Arra is hivatkoztak, hogy a beadványozó kifogása azon a jogcímen sem lenne elutasítható, hogy elkésett.

A II. r. kérelmező szóbeli nyilatkozatétele során útiköltsége és a jogorvoslati kérelmével felmerült munkaköltsége megtérítését kérte.

Az I. r. kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálásra alkalmatlan, míg II. r. kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme nem alapos.

Az I. r. kérelmező ügyvédi képviselő nélkül és saját nevében, mint jogi képviselő közreműködése nélkül eljárásra jogosult terjesztette elő kérelmét, és nem csatolta a jogi szakvizsga letételét igazoló okiratot. A Legfelsőbb Bíróság a mögöttes szabályként alkalmazandó Pp. 73/C.§ (4) bekezdése alapján és a törvényes következményekre történő figyelmeztetés mellett hívta fel az I. r. kérelmezőt a jogi szakvizsga letételét igazoló eredeti okirat, vagy a jogi szakvizsga letétele alól felmentést adó eredeti határozat bemutatására. Az I. r. kérelmező a felhívásnak nem tett eleget, a szóbeli nyilatkozattételre kitűzött eljárás során az okirat csatolását megtagadta személyes akadály okából. A Ve. 84.§ (1) bekezdése kizárólag a jogi szakvizsgálattal rendelkező személynek engedi meg, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban ügyvédi képviselő nélkül, saját nevében járjon el. A jogi szakvizsga annak letételét igazoló jogi szakvizsga bizottsági okirattal igazolható, ahogy azt a II. r. kérelmező is tette. Az I.r. kérelmező a jogi szakvizsga bizonyítványát nem csatolta, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagi nyilvántartásba vételéről szóló 1993. februári határozata azt nem pótolja, mert a bíróság előtt nem valószínűsíthető, hanem okirattal igazolni kell a törvényi feltételt, így a Legfelsőbb Bíróság a csatolt igazolást - amelyből csak következtethető a jogi szakvizsga letétele - nem fogadta el. A szóbeli nyilatkozattételre kitűzött eljárás során az I. r. kérelmező 2010. február 5-én kelt ügyvédi meghatalmazást kívánt becsatolni. A jogorvoslati határidő után benyújtott meghatalmazás az eljárási jogosultság hiányának törvényes következményei elhárítására nem alkalmas. Ezért az I.r. kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét hivatalból elutasította a nemperes eljárásokra is alkalmazandó Pp. 130.§ (1) bekezdés g) pontja alapján, figyelemmel a Ve. 82.§ (1) bekezdésében foglaltakra.

A II. r. kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság II.r. kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme körében megállapította, hogy az Országos Választási Bizottság helytállóan állapította meg hatáskörének hiányát, döntését elégséges módon és körben indokolta, és határozati rendelkezését jogszerűen alapította a Ve. 78.§ (3) bekezdésére, így a kérelmezők által hivatkozottak szerint a határozat nem jogszabálysértő.

A Ve. 1.§-a alapján a törvény személyi hatálya meghatározható, és ebből megállapítható az is, hogy a köztársasági elnök nem választási szerv - őt egyébként a Ve. V. fejezete ekként nem nevesíti.

Az Országos Választási Bizottság határozatában helyesen és idevonatkozóan idézte az Alkotmánybíróságnak a köztársasági elnök jogkörét elemző határozatát, melyet azzal egészít ki a Legfelsőbb Bíróság, hogy az Alkotmány 31/A.§ (2) bekezdésének rendelkezése kifejezetten nevesíti a köztársasági elnök esetlegesen törvénnyel ellentétes tevékenysége miatti felelősségre vonás rendjét - bármely jogszabályon alapuljon eljárási kötelezettsége -, feljogosítva az országgyűlési képviselők egyötödét az eljárás kezdeményezésre és az Alkotmánybíróságot a cselekmény elbírálásra. Ezen alkotmányi rendelkezés egyértelműen kizárja, hogy Országos Választási Bizottság minősítse a köztársasági elnök tevékenységét, felülvizsgálja a köztársasági elnök választások kitűzéséről rendelkező határozatát.

Az Országos Választási Bizottság csak a törvény személyi hatálya alá tartozók magatartásával kapcsolatos választási kifogásokat vizsgálhatja, és csak ezen személyektől kérheti számon a választási szabályok és alapelvek betartását, az alperes megalapozottan állapította meg hatáskörének hiányát, és egyéb rendelkezés hiányában jogszerűen hivatkozott a Ve. 78.§ (3) bekezdésében foglaltakra, mert a kifogásnak - annak elbírálására vonatkozó jogosultság hiányában - nem adhatott helyt.

A Legfelsőbb Bíróság a kérelmezőnek a kifogás határidejével kapcsolatos okfejtését érdemben nem vizsgálta, mert az Országos Választási Bizottság határozatát hatáskörének hiányára és nem a kifogás elkésettségére alapította.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság az Országos Választási Bizottság határozatát - a II. r. kérelmező kérelmének elbírálása folytán - a Ve. 84.§-ának (7) bekezdésének a) pontja alapján helybenhagyta.

A II. r. kérelmező jogorvoslati kérelme nem vezetett eredményre, ezért költségigénye tárgyában állást foglalni nem kellett.

A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 84.§-ának (10) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2010. február 5.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Dr. Tóth Kincső sk. előadó bíró, dr. Kárpáti Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő